

Húsvétvasárnap 2012.

Bevezetés

Tegnap este, a vetéseket jótékonyan öntöző eső ellenére is, a buzgó, és esőt is vállaló hívők részvételével, varázslatos szépségű liturgiával, és diadalmas érzéseket ébresztő feltámadási körmenettel ünnepeltük meg Urunk Jézus Krisztus föltámadását. Az ünneplők közül, dicséretes módon, sokan újra itt vannak e szentmisén, hogy megerősítsék húsvéti hitüket. Mert tudják, hogy minden szentmisében újból és újból Urunk Jézus Krisztus halálát hirdetjük és hittel valljuk feltámadást, míg el nem jön. Kérdezzük meg önmagunktól, valóban hittel, vagy megszokásból mondjuk e szavakat?

Kirie litánia

Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus, ki három nap a sírban feküdtél. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, aki harmad napra feltámadtál a halálból. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Amint tudjuk; a főtanács azért, ítélte halálra Jézust, mert Isten Fiának mondotta magát. Egy vállasos zsidó számára elképzelhetetlen volt, hogy Isten, aki tiszta szellem, emberi testbe öltözködjék. Amikor pedig Jézus a keresztfán a halál karjaiba hanyatlott, ez az ő szemükben mindenél nagyobb bizonyíték volt istensége ellen. Olyan megdöbbenő volt Jézus tehetetlensége, hogy még az apostolok is megintogtak. Mikor a keresztről történő levétele után eltemették, vele együtt reményeiket is

eltemették. Könnybe lábadt szemmel nézték a sír száját elzáró sziklát, amely, felirat nélkül is, ezt a fájdalmas szót juttatta eszükbe. **Volt.**

A halál győzelme, Jézus kínos hallgatása nem tartott soká. Mikor virágvasárnap bevonult Jeruzsálembe, a lelkes nép. Messiásként köszöntötte. Ennek hallatára néhány farizeus megbotránkozott, és azt követelte Jézustól, hogy tiltsa meg ezt a spontán megnyilatkozásukat. Ő azonban nem tette, hanem meglegte: Ha ezek hallgatnak, a kövek fognak beszélni majd.

Ez a jövendölés húsvét hajnalán beteljesedett. Elnémultak ellenségei, elnémultak tanítványai, de megszólaltak a kövek. Nemcsak azok, amelyeket megrepesztett a hajnali földrengés. A lehangosabban az a szikla kiáltott, amely elzárta Jézus sírját. A szikla elmozdult, a sír szája megnyílt és világgá kiáltotta: Él az Isten Fia! Jézus Krisztus feltámadott!

Tagadhatatlan, hogy földünk legszomorúbb építményei azok a síremlékek, amelyek az enyészet hatalmával próbálnak ideig-óráig szembeállni. Ilyenek például az egyiptomi piramisok. Kheopsz fáraó. síremléke például 146 méter magas. 20 évig százezer rabszolga építette.

Jézus nem ilyen kőhegyekkel, nem balzsamozással aratott győzelmet a halál fölött. Üres sírjával hirdette: Föltámadtam és élek!

A szikla azonban nemcsak Jézus győzelmét kiáltotta világgá, hanem hívei reményét is föltámasztotta!

Sőt a sír szájából elhengerített kő figyelmeztetés ellenségei számára is! Jézus művét nem lehet eltemetni! Hiába a sok kudarc, ma is sokan megpróbálják visszapergetni a sziklát Jézus üres sírjára. Nem csoda, ha beteg az a világ, amelyben Isten sírja reszket.

A hívő ember kínosan érzi magát abban a világban, ahol visszhangtalan Isten húsvéti üzenete. Az ateizmus a szabadelvűség, a szabadkőművesség, a gyűlölet és a gonoszság óriási reklámhadjáratot folytat ellene.

Elkereszténytelenedő világunk legnagyobb bűne, hogy megöli az Isten-hitet, megöli az Istent. A meg nem született gyermekekben, a hitetlen, más nézetet nem tűrő liberalizmusban nevelt ifjúságban, a szétdúlt házasságokban.

Mária Magdolna szomorúan áll és sírdogál Jézus üres sírja előtt. Elvitték Uramat és nem tudom hová tették. - Ó Magdolna, ha ma eljönnél a földre, hasonló panaszra nyithatnád ajkadat! - Hány ember szívéből vittek el Jézust, oltották ki a hitet, követésének szeretetét. A modern élet minden lármája kevés ahhoz, hogy a halott hitek gyászos csendjét megtörje.

Mily kegyelem, hogy a halotti csendben nem kell a kövek szavára várnunk. Beszél helyettük a sziklára épült egyház és megszólalunk mi is. Jézus húsvéti diadala arra tanít, hogy semmi okunk a kétségbeesésre. A történelem iróniája, hogy még Jézus ellenségei is kénytelenek az evangélium ügyét szolgálni. Nagypénteken megölték testét és ezzel közremű-

ködtek, hogy halhatatlan dicsőségbe öltözzék.

Ugyanez ismétlődik meg egyházunk életében is. Sokszor támadták egyházunkat és sokszor jogosan tették. Az emberi gyarlóságok szeplői és ráncai nem egyszer elrútították arcát. A sziklára épült házhoz az emberi okoskodás is hozzáépítette a maga vityillóit. Ám az üldözések viharában a szeplők leégnek arcáról, a kicsinyes emberi gondolatok vakolata lehull róla és megtisztulva, diadalmasan emelkedik ki abból a sírból, amit ellenségei készítettek számára, szemünk láttára immár magyar földön is!

Igaz voltak globális próbálkozások a közelmúltban, egyházi személyeket, s egyházat sorozatban rágalmazó világhírek, de amikor eljuttatták volna mindenüvé, máris eltűntek a köztudatot formáló médiumok kínálatából is. Érdektelenné váltak. Hazánkban nem is igen találtak komolyabb visszhangra.

Mert ma minden jóérezésű ember e hazában népünk erkölcsi megújódását, újraéledését, feltámadását várja. És ki mástól remélheti ezt, mint a Föltámadottól, s azoktól, akik a mocskolódások ellenére is, az ő küldetésével járnak s élnek e világban?

És a Föltámadott adja meg népünknek és valamennyiünknek, a sokféle értelemben vett halálból, a dicsőséges feltámadást, s az örömteli húsvétot.

Amen.

F. F.